

[Ole Henriksen]

er henvist til at tro på den sidste økonom, som man hører på, når man ikke selv er økonom, men man kan selvfølgelig blive lidt mere eller mindre kritisk. Jeg er ikke forbavset over, at hr. Anders Andersen og Le Monde er klar over, at det er Europas bedste regering, vi har, men tilliden til økonomer sådan i al almindelighed ude omkring i den almindelige befolkning kan efterhånden ligge på et meget lille sted på grund af de utallige revisioner, der kommer, og de ustandselige ændringer af budgetoverslag osv. Der er altså ikke mere nogen, der tror på, at økonomerne kan forudsige mere end 14 dage frem, hvad det egentlig er, der foregår i dansk økonomi. Det synes jeg er problemet, når man i et overenskomstsspørgsmål som det, vi behandler i dag, prøver at gøre sig til talsmand for, at udsigterne for dansk økonomi nu er så og så gode og berettiger til, at vi laver et indgreb. Det kan vi altså ikke mere tro på i SF, og derfor stemmer vi imod ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Det er rigtigt, som økonomiministeren siger, at der er visse ting, der går fremad i denne regerings tid. Renten er faldet, og det samme gælder underskuddet på finansloven, på betalingsbalancen osv., men til gengæld er skattetrykket steget, og derfor fik vi faktisk stukket blå i øjnene, da vi fik at vide, at skattetrykket ville falde fra 45,9 pct. til 45,3 pct., idet enhver kan se, at 45,3 pct. er mindre end 45,9 pct. Men det er af bruttonationalproduktet, og hvis bruttonationalproduktet stiger – og det gør det, bare vi tæller lønningerne for de offentligt ansatte op – så er 45,3 pct. mere end 45,9 pct. Men nu stiger det til over 47 pct., og jeg synes, at økonomiministeren, da han nævnte alle de gode ting, glemte, at en af de alvorligste ting er, at vi sætter skatterne op, for det er skatterne, vi skal have ned.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Skattetrykkets stigning kan vi bl.a. takke Rio Bravo-forliget med hr. Arentoft for.

Jeg synes, det var et interessant indlæg, økonomiministeren havde her til sidst. Eks-

porten var i stigning, og det gik godt. Det lød godt, men må jeg så spørge økonomiministeren, hvorfor underskuddet på betalingsbalancen er stigende, når eksporten stiger. Er det, vi mangler at fortælle offentligheden, ikke lige, hvorfor det går, som det går? Men økonomiministeren vælger altså at tage tal frem, som ikke er særlig relevante i forhold til de balanceproblemer, vi har, når man tager den modsatte udvikling på betalingsbalancen i betragtning. Men man regner stadig væk med, at man kan grine sig igennem de økonomiske problemer, det er beklageligt.

Det, der også gjorde ondt, var, at økonomiministeren kunne stå på talerstolen og fortælle, at lave prisstigninger var en fordel for de lavest lønnede. Hvem er det så, der har haft den største reallønstilbagegang? Ifølge de oplysninger, vi har fået i arbejdsmarkedsudvalget, er det helt afgjort de dårligst stillede, der har haft den største reallønstilbagegang. I et bilag til lovforslag nr. L 165 fortæller arbejdsministeren i sit svar på spørgsmål 6 arbejdsmarkedsudvalget, at reallønnen er faldet i den periode, vi har haft regeringen, med ca. 3,8 pct. og på lønmodtagerområdet med 3,6 pct. Derudover siger man, at der i andre forslag, vi skal behandle her, må være 0 stigning i øvrigt, og at der er udsigt til en prisstigning på 7 pct., altså en reallønstilbagegang, der siger sparto til, hvad vi har set. Jeg synes, det er beklageligt, at økonomiministeren kan stå og give så fejlagtige oplysninger.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg er sikker på, at alle de mennesker, der er arbejdsløse, bistandsklienter og alle de, der får boligsikring, vil synes, at det er en underlig uvirkelig diskussion, når det siges, at det skulle gå så godt. Det går ikke spor godt for dem, der har fået låst dagpengene fast, som allerede har tabt 4.680 kr. på den konto. Hvis vi kigger alle betænkningssbidragene med spørgsmål og svar igennem, ser vi, at det betyder forringelser for de lavest stillede.

Vi ser, at børnefamilierne alene på boligtilskudskontoen vil miste over 2.000 kr., og arbejdet i skatte- og afgiftsudvalget har faktisk vist, at det personlige indkomstskattetryk vil stige som følge af 2 pct.s forliget. Hvis